

[Arbejdsministeren]

Hr. Tommy Dinesen gjorde sig til talsmand for det synspunkt, at man jo godt kunne anvende brugerbetaling og så lade det munde ud i en skattelettelse. Jeg er grundlæggende meget enig i, at det er en filosofi, som er værd at overveje, og den er også værd at overveje i denne sammenhæng. Hvis man er i stand til at lette virksomhedernes skatter mod, at virksomhederne betaler på anden vis til Arbejdstilsynets arbejde i forhold til, hvor belastende de enkelte virksomheder er for Arbejdstilsynets arbejde i forbindelse med de pågældende virksomheder, så kunne det godt være en konstruktiv idé. Jeg ved da også, at man diskuterer det i andre lande, og man diskuterer det i EF-sammenhæng, og det er da en debat, som vi bestemt ikke skal holde os tilbage fra at deltage i.

Men så må jeg sige, at vi skal sandelig være opmærksomme på, at det system, vi i givet fald måtte få opbygget, hvis vi ønskede at sænke erhvervslivets skatter og lave en anden betalingsordning for Arbejdstilsynet, bliver et system, der kan fungere i praksis, og som opleves som rimeligt. Og dér er jeg helt sikker på, at den model, som hr. Tommy Dinesen antyder i sit forslag, ikke duer.

Hr. Tommy Dinesen vil tage udgangspunkt i, hvor belastende den pågældende virksomhed, institution eller branche er. Nu er det ikke så let at have med de brancher at gøre. Det ligger sådan, at den brancheinddeling, vi bruger på danske erhvervsvirksomheder, stammer fra Danmarks Statistik og i øvrigt tager udgangspunkt i nogle internationale regler, som vist stammer fra FN engang tilbage i 1960'erne.

I visse sammenhænge bruger vi denne brancheopdeling. Man har f.eks. været inde på at bruge denne brancheopdeling i forbindelse med opkrævning af betaling fra arbejdsgiverne til disse kurser, man opretter på erhvervsskolerne i forbindelse med de manglende lære- og praktikpladser, og vi har jo alle fulgt debatten om, hvor vanskelig en manøvre det har været. Det er en meget vanskelig manøvre.

Så vidt jeg er orienteret, er f.eks. tyggegummifabrikker og svineslagterier i den samme branche, men jeg er helt overbevist om, at den arbejdsmiljømæssige belastning er meget forskellig for disse to virksomhedstyper. Og hvad med en virksomhed i en belastet branche, som har tiptop forhold og aldrig har brug for Arbejdstilsynets besøg? Hvordan skal vi opkræve

beløb hos en sådan virksomhed: Efter den belastende branche eller som en virksomhed, der ikke belaster arbejdsmiljøet?

Der er en lang række problemer i dette her, og derfor er min konklusion, at vi endnu ikke har set en brugbar løsning, der står i blot nogenlunde rimeligt forhold til det beløb, det rent faktisk drejer sig om. Men ellers er vi, som jeg sagde i mit første indlæg, bestemt ikke modstandere af brugerbetaling på arbejdsmiljøområdet, og vi har altså også brugerbetaling på en lang række områder.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg vil godt lige kvittere for, at hr. Tommy Dinesen siger, at det egentlige ærinde for SF er at få rejst diskussion og få en debat her i Folketinget om Arbejdstilsynet og arbejdsmiljøet i bredere forstand, for vi er også fra konservativ side meget interesseret i, at vi hele tiden har den debat og hele tiden overvejer, hvordan vi kan finde nogle mere egnede løsningsmodeller, hvordan vi kan fremme et godt arbejdsmiljø, og hvordan vi kan forebygge arbejdsskader. Det er meget vigtigt, og derfor vil jeg gerne kvittere for det udsagn.

Med hensyn til de bemærkninger, der kom i svartalen fra SF til de borgerlige ordførere om, at nu var man nødt til at sige noget grimt om brugerbetaling, føler jeg ikke helt, at vi fra konservativ side er ramt. Det er ikke det, der er vores svar på SF's forslag.

Vi siger, at vi har gjort nogle erfaringer på et andet, meget nært beslægtet felt, nemlig arbejdsskadeforsikringsområdet. Dér har vi været meget optaget af at få en præmiegradueret, det har vi haft som politisk udgangspunkt for det undersøgelsesarbejde, som vi har gjort. Vi har bl.a. nøje vurderet, hvad man har i Canada på det felt, og det viser sig faktisk, at selv canadierne ikke er særlig tilfredse, fordi det virker urimeligt – jeg skal ikke gentage på hvilken måde, for det har arbejdsministeren gjort rede for – og at man har et meget bureaukratisk system. Derfor har vi – hvad skal man sige – trukket os lidt tilbage og sagt, at vi altså endnu ikke har fundet den rette løsning på netop præmiegradueringsspørgsmålet.

Og det er jo meget tæt på det, der lægges op til i SF's forslag om gradueret i forhold til tyngde for så vidt angår ulykker og lignende. Jeg mener, det politiske grundlag for at lave en